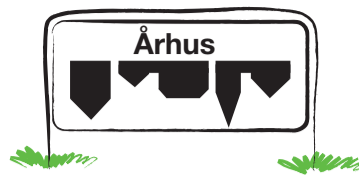

”Århus, hvad sker der for dig?”

Kim Faber, journalist, i et portræt af byen, hvis superligahold i fodbold ligger til nedrykning. Bakken Bears tabte basketball-mesterskabet til Svendborg, det går skidt i håndbold, og på kulturfronten har det handlet om dårlig økonomi, uro i bestyrelser og projekter, der ikke blev til noget. For slet ikke at tale om, at Århus Festuge ikke er, hvad den var engang, konstaterer han. I Politiken.

”Deres nye pakke svarer til en fristil i 7. klasse.

Dagbladet Børsen, der mener, at S-SF-udspillet er baseret på alt for megen elastik i finansieringen. I bladets leder.

Blomstrende politiker-fantasi

I avisens kronik 8/5 er Sophie Løhde og Kristian Jensen, begge medlemmer af Venstres folketingsgruppe, draget i felten for at forsvare regeringens indsats i Udkantsdanmark, og de to politikere tager udgangspunkt i Stiftstidendes leder 2/5, hvor man under overskriften ”Hovsa-omsorgen” kan læse, at ”man kan være venlig og bruge betegnelsen ”bedre sent end aldrig”, eller man kan være mere direkte og kalde VKO-blokkens omsorg for de befolkningsfattige yderområder i Danmark for hysteri.”

Det er rene ord for penge, og det har tilsyneladende fået Sophie Løhde og Kristian Jensen til på Venstres vegne at gå i panik og med en blomstrende fantasi forsøge både at holde skindet på næsen og at bevare regeringsmagten.

Under overskriften ”Ingen hovsa-omsorg her” opregner de to politikere hele 10 eksempler på regeringens indsats for yderområderne.

Det slipper de skidt fra. Der er alt for lidt gods i eksempler som ”puljen til forsøgsprojekter i særligt vanskeligt

Synspunkt

Erling Wolff

”Det er forståeligt, hvis Løhde og Jensen lider af hovedpine efter at have skrevet den omtalte kronik til Stiftstidende, for selv efter yderligere gennemlæsning af teksten ligger det tungt med at finde konkrete eksempler på en kontant indsats for Udkantsdanmark.”

stillede kommuner”, ”Indenrigs- og Sundhedsministeriets landdistriktpulje” og ”understøttelse af kulturlivet uden for hovedstadsområdet gennem forskellige initiativer.”

Desværre fremgår det ikke af politikernes redegørelse, hvilke initiativer der er tale om.

Blandt flere tågede eksempler på den gode vilje nævnes endelig udflytningen af statslige arbejdspladser fra København.

I kronikken hedder det: ”De seneste år er der kommet 3300 flere statslige arbejdspladser i yderområderne.”

Det er vanskeligt at blive imponeret over udflytning af blot 3300 arbejdspladser, og både som læser og som borger i Danmark græmmes man over så beskedne tiltag for at bedre yderområdernes muligheder for at klare sig.

Og som det fremgår af avisens leder 2/5 ”har regeringen bekvemt overladet til regioner og kommuner at administrere, men de kontante midler fra staten har på intet tidspunkt signaleret, at man ønsker udvikling i Udkantsdanmark.”

Det er forståeligt, hvis Sophie Løhde og Kristian Jensen lider af hovedpine efter at have skrevet den omtalte kronik til Stiftstidende, for selv efter yderligere gennemlæsning af teksten ligger det tungt med at finde konkrete eksempler på en kontant indsats for de egne der betegnes som Udkantsdanmark, og det må have givet skribenterne (politikere) stort hovedbrud at nå frem til en beskrivelse af en række indholdsløse godteposere.

Jeg må derfor tilslutte mig avisens lederskribent, som mener, at ”den aktuelle charmeoffensiv er ren brandslukning.”

Det lover ikke godt for opretningen af de triste forhold i Udkantsdanmark.

Af Erling Wolff
Spangvej 126 C, Villestoftø,
Odense NV

Kort sagt

Det vil øge ledigheden

12 minutter: Et af målene i S og SF's nye plan er at arbejdsløsheden skal nedbringes. Så virker det da mærkeligt, at man foreslår, at alle skal arbejde en time mere om ugen. Det vil da forøge arbejdsløsheden.

Et eksempel: En virksomhed med 1000 ansatte ”får” 1000 timer om ugen - som der skal betales løn for. Det svarer til godt 25 personers arbejde. Hvis virksomheden ikke sælger flere produkter, vil de 25 naturligvis blive fyret.

På landsplan vil det - alt andet lige - betyde omkring 50.000 flere arbejdsløse, så det hænger jo ikke sammen med målsætningen.

I stedet for skulle man jo se på, hvordan man styrker erhvervslivets konkurrenceevne, så man kan sælge flere varer. Så skal virksomhederne nok ansætte flere folk, og når så arbejdsløsheden er væk, kan man kigge på en længere arbejdstid, hvis der bliver behov for det, eller importere noget arbejdskraft.

Jørgen N. Rasmussen, Lykkehøgårdsvej 3, Odense NV

Efterlønnere kan rette ryggen

Efterløn: Jeg er på det seneste stødt på flere efterlønnere, der har dårlig samvittighed over, at de har valgt at gå på efterløn. De føler, at de bliver nødt til at retfærdiggøre sig selv og deres egne valg set i forhold til den generelle økonomiske situation i Danmark. De har læst aviser og set de tunge skyer trække sig sammen om Danmark.

Måske husker de også tider, hvor det ikke gik så godt, som det gør nu, og hvor de selv har stået uden job eller har måttet spare mere end hvad der var sjovt. Men det er ikke rimeligt, at den enkelte efterløkker skal stå til ansvar på denne måde. Efterløkkerne har ret til at bruge de muligheder, der er givet i samfundet. Det er alene politikernes ansvar at fjerne ordninger, der kan have været gode på et tidspunkt, men som vi ikke længere har råd til.

Merete Riisager Andersen, Strandlodsvej 91, Kbh. S
- suppleant til Folketinget (R)

Sæt en stopper for fattigdommen - nu

Fattigdom

De må sige pænt nej tak til klassekammeraternes fødselsdage, for der er ikke råd til at købe gaver.

De må kigge langt efter vennerne, der tager til fodbold og klaver efter skole, for den slags luksus er alt for bekostelig - og sommerferierne bliver altid holdt derhjemme.

Antallet af fattige børn i Odense er næsten fordoblet på blot seks år, og i følge helt nye tal fra AE-rådet lever flere end 2200 børn i Odense

og Nordfyns Kommune nu i fattigdom.

Det kan ganske enkelt ikke være rigtigt, at mens Danmarks rigeste bare bliver rigere, stiger antallet af fattige støt med 11.000 om året.

Særligt ikke når det antal gemmer på en god portion børn, der dagligt må leve med de bekymringer, der følger med et liv i fattigdom.

En fattig start på livet har nemlig konsekvenser langt ind i voksentilværelsen, hvor mange af disse børn vil få stadig sværere ved at klare sig.

Det er derfor af strengeste

nødvendighed, at der løsnes op for regeringens firkantede kontanthjælpsordninger, og at de alt for lave arbejdsløshedsdagpengesatser bliver gjort tidssvarende, hvis ikke fremtiden skal tegne sig endnu mere dystert.

For et liv i fattigdom påvirker ikke kun den enkelte, der må undvære de fornøjelser, de rigeste danskere med regeringens gigantiske og særdeles ulige fordelte skattelettelser nyder godt af.

Nej, fattigdom koster også på bundlinjen, for når det kommer til sygedage og læ-

gesøg, er det netop de fattigste, der er oftest i kontakt med den offentlige service.

Derfor skal der rettes op på uligheden - nu.

Af Helle Nielsen
Læderhatten 18, Odense SØ
- formand LO Odense

”En vision er en slags ballon. Den kan være større eller mindre, alt efter hvor meget varm luft, man puster i den.

Claes Kastholm Hansen, klummeskriver. I den politiske teori sammenlignes begrebet vision ofte med fænomenet luftspejling, mener han. I Berlingske.

På med hjelmen

Cykelhjelme: Det dukker op en gang mellem - debatten om cykelhjelme. Jeg vil igen slå et slag for hjelmen, ikke så meget som ungdomspolitikere, men som cyklist. Jeg oplevede enhver cyklists mareridt for et par uger siden. En sen natteme siger jeg farvel til fødselsdagsbarnet, og det næste, jeg husker, er, at jeg vågner op på hospitalet efter tilsyneladende at være faldet på cyklen. Det var en utrolig grim og ubehagelig oplevelse. Det fik mig selvfølgelig straks til at gå ud og erhverve mig en cykelhjelme, og skal man nu ligne Poul Nyrup, så valgte jeg en i moderigtig rød farve. Jeg går ikke ind for, at det skal være lovpligtigt at køre med cykelhjelme, men jeg synes, at vi som voksne ansvarlige mennesker skal gå forrest og sætte et godt eksempel for vores børn og unge. Jo flere vi er, der kører rundt med en, jo mere naturligt er det for alle. Det sparer på sundhedsudgifterne og grimme oplevelser, så vi burde alle sammen komme ud over forfængeligheden og altid tage en cykelhjelme på når den tohjulede skal luftes. Hvorfor blive klog af skade når jeg nu giver det gode råd videre til alle - husk nu hjelmen!

Signe G. Christiansen, Marselis Boulevard 32, 12. mf, Århus C - formand, DSU Århus

